

ΛΟΓΟΣ

αικήδεις ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεκροῦ κυρίου
Ἰωάννου Πετσάκου τὸ ἐπάγγελμα φραγκογράπτη ὑπὸ
Μάρκου Γκιόγκα, ἀσπιστοῦ καὶ μπογιατζῆ, τὴν 6
τοῦ μηνὸς τούτου.

Κύριοι. Ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ φίλου καὶ τοῦ φίλου
σας. Κύριοι. Ὡς ἀντιπρόσωπος ποῦ εἶμαι τοῦ φίλου σας,
τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύω, ξεύρετε, ὅτι ἦτον καλὸς, ἦ-
τον καὶ πτωχός. Κύριοι, ὡς ἀντιπρόσωπος ὅπου εἶμαι,
τὰ ξεύρετε σεῖς καλλίτερα ἀπὸ μένα. Κύριοι. Ἐπειδὴ
εἶμαι ἀντιπρόσωπος ἄχ δὲν βαπτῶ πλέον . . .
πέστετα καὶ σεῖς. "Αχ, καὶ μένε, σ' ἔφαγε ὁ Κοκούτρα-
λας . . .

Ταῦτα λέξας ὁ ρήτωρ δακρύων ἔτι ἔλαβε δράκμα χώ-
ματος καὶ ἐξεσπενδόνισε κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ νεκροῦ
μετὰ τοιαύτης δυνάμεως, ὥστε ἂν ἦτο ζωντανὸς θὰ τὸν
σκότωνε.

Οἱ τοῦ νεκροῦ συνοδοὶ μὲ δάκρυα στὰ ῥυτίδια ἀπὸ τὰ
γέλοια ἔσυρον τὸν ἐπικήδειον ρήτορα μέχρι τῆς γεφύρας
τοῦ Ἰλισσοῦ, ὅπου τὸν ἠνάγκασαν νὰ τοὺς κεράσῃ δυὸ
ὀκάδες στὰ ὅλα εἰς τὸ ἐκεῖ παντοπωλεῖον.

Ἐν τῇ κραυγῇ οὐκ ἔπαυσε ὁ ρήτωρ ἐπέλεξε:— Βρὲ παιδιὰ,
τί νὰ σὰς πῶ; Μὲ παραπῆρε ἡ λύπη, καὶ ἔτσι . . . τὰ
εἶπα ὅλα μαζωμένα.

Διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦ συμβάντος

Παλιάνθρωπος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ τὴν 12 Μαΐου 1882.

Ἡ ἐν Μαγχεστρία πνιγήγυρις.

(Ἰδ. ἀριθ. 292)

Μόλις ὁ ἐνθουσιώδης φιλέλληνας ἐπέβη τὴν θερμὴν ἀ-
γορεύσιν του, καὶ κατῆλθε τοῦ βήματος ἐν μέσῳ βραχδίων
χειροκροτημάτων, εὐρέθη δι' ὀλίγων ἀλμάτων ἐνώπιόν
του.

- Καὶ σεῖς ἐδῶ; μοὶ λέγει μετ' εὐκρινεῖς χαρὰς.
- Ναί, τῷ λέγω, ἦλθον νὰ σὰς θαυμάσω.
- Εὐχαριστῶ. Σεῖς μοὶ ἐστειλάτε τὸ «Μὴ Ἀνεσαι»
μὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ συμποσίου τῶν Willes's Rooms;
- Βεβαίως! ἔπρεπε νὰ σὰς ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύ-
νην μου. Ἀλλὰ πῶς κρίνετε τὸ φύλλον αὐτό;
- Εἶναι περίφημον! Μοὶ ἀρέσει τὸ ὄψος του. Δὲν εἶ-

ναι κυρίως στυρικὸν φύλλον. Τὸ ὄψος τῆς ἐφημερίδος
αὐτῆς εἶναι ἐκείνο ὅπερ καλοῦμεν ἐνταῦθα λαμπρόν.
(good style).

Sic dicit! Εἶναι αὐτόχρημα αἱ λέξεις τοῦ Σκίνερ,
φίλτατε Βλάση! Μὴ ἐρυθρίξῃς ἐκ μετριοφροσύνης. Ἀφες
νὰ ἐρυθρίξωσιν ἐξ ὀργῆς καὶ πείσματος Κερκυραῖοί τινες
καὶ κάποιοι Τεργεσταῖοι . . . Πλὴν πρὸς Θεοῦ! Ἐν ὀνό-
ματι τοῦ Timeson, ἐν ὀνόματι τῶν βασιλείων καὶ κιβω-
τίων του, φείσθητι, φείσθητι τῶν σταφιδεμπόρων! . . .

* *

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κύριος Samuelson ἀνῆλθε τὸ βῆμα
καὶ μετὰ λαμπρὰν φιλελληνικωτάτην ἀγορεύσιν φέρει
πρότασιν ἀπορῶσαν τὴν ἐκφρασὶν τῶν συγχαρητηρίων
τῆς ὁμηγύρεως ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλή-
νων, καὶ τῶν εὐχῶν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῆς Βασιλείας
του. Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν κυρίων
Bosomworth, καὶ Richardson, καὶ ἐψηφίσθη μετὰ μεγί-
στου ἐνθουσιασμοῦ. Συγχρόνως ἡ λαμπρὸς κατηρητισμένη
ὀρχήστρα τῆς αἰθούσης ἤρχισε νὰ παικανίσῃ τὸν ἑλλη-
νικὸν ἔθνικὸν ὕμνον. Πρὸ τῶν βραδίων, ἐπικλητικῶν, καὶ
συγκινητικῶν ἐκείνων τόνων, ὅλοι συναρπάζονται ὑπὸ
αἰσθήματος, καὶ οἱ μὲν ἐνθουσιωδέστεροι ἀφίνονται εἰς
χειροκροτήματα πρὸς μεγάλην θραύσιν τῶν χειροκτινῶν
τῶν, οἱ δὲ ὀλιγώτερον θερμοὶ ἀκούονται εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ
τὴν χεῖρα. Πολλοὶ τῶν ἐκεῖ ξένων κατὰ πρῶτον ἀκούον-
τες τὸν γλυκὺν ἐκεῖνον ἦχον ἐκφράζουσι τὸν θαυμασμόν
των καὶ τὴν συγκίνησιν των, ἐνῶ μετ' ἑθνικῆς ὑπερηφα-
νείας ἐγὼ ἐγενόμην μάρτυς τῆς τοιαύτης σκηνῆς. Πλη-
σίον μου εὐρίσκεται ὁ κ. Bles, ὁ Πρόξενος τῶν Κάτω
Χωρῶν, ὁρατὸς ἀνὴρ, gaillard κατὰ τὴν ἰδιότητά του Γαλ-
λικὴν ἐκφρασίν, μὲ κομψότατον ξανθὸν πώγων καὶ μὲ
βαθυκύανον προξενικὴν uniforme. Ὁ γείτον μου οὗτος
εἰς οὗ τὸ φιλομειδῆς πρόσωπον διακρίνω τὸν αἰσθηματι-
κὸν χαρακτήρα παραφέρεται ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς
ἐθνικῆς Μουσικῆς ἡμῶν καὶ κύπτων μετὰ ζωρότητος
πρὸς ἐμὲ ἐρωτᾷ ὅπως πεισθῇ ὅτι εἶναι ὁ ἑλληνικὸς ὕμνος.
Καὶ εἰς τὴν καταφατικὴν ἀπάντησίν μου ἀναφωνεῖ.—"Ὡς
εἶναι ἐξάίσιον! ἐνῶ ἀπ' ἐτέρου ὁ συναδέλφός του Γάλ-
λος, οὗτινος τὸ ἀξιόλογον προγόντον ἐμαρτύρει τὰς
γαστρονομικὰς μάχας, ἐπέλεγεν ἐν μικτῇ ἀγγλογαλλικῇ
διαλέκτῳ—Indeed! C'est charmant!

* *

Τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον διεδέχθη ἡ ἐπίσης ἐνθουσιώδης
μουσικὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἄσματος «Rule Britannia», καὶ
εἴτα ἠκούσθησαν παιδραὶ, εὐαῖωναι, ἡδυπαθεῖς, αἱ πρῶ-
ται τοῦ χοροῦ προανακρούσεις. Ἡ αἴθουσα τοῦ χοροῦ
εἶχε χρησιμεύσει καὶ ὡς τελετῆς αἴθουσα, ὥστε ἄνευ με-
γάλης δυσχερείας μετέβημεν ἀπὸ τῆς πνιγῆς πνιγῆς
ρεως, τῶν ἐθνικῶν ἀγορεύσεων καὶ εὐχῶν, εἰς τὴν εἰδι-
κὴν εὐθυμίαν τῶν τρυφηλῶν σκιρτήσεων τοῦ στροβίλου.
Χάρης εἰς τὴν εὐγενῆ μέριμναν καὶ τὴν ἐκτακτὸν θυσίαν
τοῦ κ. Χατζοπούλου, καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν παρευρισκο-
μένων προσώπων ἀνῆρχετο εἰς πεντακόσια, ἐν τούτοις ἡ
μεγαλειτέρα τάξις, καὶ ἡ ἐπιζηλοτέρα ἀνεῖς ἐθαπλυνε
καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ
φιλότιμος οἰκοδεσπότης ἐνεκα τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐ-
σπέρας ἐφρόντισε νὰ ἰδρυθῇ ἰδιαίτερα αἴθουσα, ἥς τῇ